

Sygn. akt II Cz 701/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny- Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta (spr.)

Sędziowie : SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : M. B.

przeciwko : Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Zakładu Karnego B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 28 czerwca 2013 r. sygn. akt IC 3378/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

.

Sygn. akt II Cz 701/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 28 czerwca 2013 r. uzupełnił wyrok z dnia 14 maja 2013 r. w ten sposób, że po punkcie 2 dodał kolejny punkt w brzmieniu: „3. nie obciąża powoda kosztami procesu” i w pozostałej części wniosek oddalił.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w dniu 14 maja 2013 r. wydał wyrok, w którym nie zamieścił rozstrzygnięcia o kosztach poniesionych przez strony procesu w toku sprawy. W dniu 23 maja 2013 r. pełnomocnik pozwanego złożył wniosek o uzupełnienie wyroku poprzez orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego według norm przepisanych i zasądzenie ich od powoda na rzecz pozwanego. Sąd uznał wniosek pozwanego za zasadny w części dotyczącej uzupełnienia wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach poniesionych przez pozwanego w związku z zastępstwem adwokackim. Natomiast w zakresie rodzaju rozstrzygnięcia, którego domagał się pozwany, Sąd wniosek oddalił uznając, że w sprawie zastosowanie znajduje

art. 102 kpc. Sąd zwrócił uwagę, że powód wnioskował o zwolnienie go od obowiązku ponoszenia wszelkich kosztów związanych ze sprawą, nadto ze złożonego przez niego oświadczenia wynikało, że jego sytuacja majątkowa jest zła. Ponadto Sąd podkreślił, że jakkolwiek w niniejszej sprawie stwierdził bezzasadność zgłoszonego żądania, ale tylko z przyczyny niewykorzystania przez powoda należnych procedur w celu stwierdzenia bezprawności postępowania dyrektora Zakładu Karnego.

Pozwany zaskarżył to postanowienie w całości zarzucając naruszenia

art. 98 § 1 i 3 kpc poprzez jego niezastosowanie oraz art. 102 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, które skutkowało tym, że powód nie został obciążony kosztami procesu. Skarżący wniósł o zmianę tego orzeczenia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kwoty 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że sama trudna sytuacja majątkowa strony przegrywającej proces nie może stanowić podstawy do zwolnienia jej od obowiązku zwrócenia przeciwnikowi poniesionych przez niego kosztów w sprawie. Ponadto wskazał, że chociaż powód obecnie jest osobą bezrobotną, to ze względu na posiadane wykształcenie będzie miał możliwość w przyszłości podjęcia pracy zarobkowej, co pozwoli mu na pokrycie należnych od niego kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie pozwanego nie jest zasadne.

Sąd I instancji – wbrew zarzutowi skarżącego - nie naruszył przepisów art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art.102 k.p.c. nieobciążając powoda kosztami procesu poniesionymi w sprawie przez Zakład Karny B.

Sąd Okręgowy podziela obowiązujący w judykaturze pogląd, że ocena stanów faktycznych pod kątem dopuszczalności zastosowania zasady słuszności co do obowiązku zwrotu kosztów procesu pozostawiona została sądowi, który powinien kierować się w tym zakresie własnym poczuciem sprawiedliwości. Ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma zatem charakter dyskrecjonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy, w związku z czym w zasadzie nie podlega kontroli instancyjnej i może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa. Należy przy tym dodać, że ocena ta dokonywana jest niezależnie od przyznanego stronie zwolnienia od kosztów sądowych. – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2012 r. V CZ 58/12, podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 17 kwietnia 2013 r. V CZ 130/12 i 27 marca 2013 r. V CZ 96/12 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 8 stycznia 2013 r. I ACa 1027/12.

Przy ocenie przesłanek z art. 102 kpc należy przede wszystkim wziąć pod uwagę fakty związane z samym przebiegiem procesu, tj. podstawę oddalenia żądania, zgodność zamiarów stron w sprawach dotyczących stosunku prawnego, który może być ukształtowany tylko wyrokiem, szczególną zawilóść lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania

a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. – wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 lipca 2013 r. I ACa 447/13, podobnie Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 4 lipca 2013 r. I ACa 214/13.

Wskazać należy, że dokonana przez Sąd I instancji ocena aktualnej sytuacji majątkowej powoda oraz okoliczności związanych z przebiegiem samego procesu, nie miała cech dowolności i dlatego nie ma podstaw do kwestionowania podjętej decyzji o zwolnieniu M. B. od kosztów procesu powstałych w tej sprawie. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, obecna sytuacja finansowa powoda nie pozwala mu na zwrócenie pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego. Jest on osobą bezrobotną i nie posiada ani majątku, ani oszczędności. Nie miał racji skarżący podnosząc, że ze względu na posiadane przez powoda wykształcenie, należy zakładać, że będzie on miał w przyszłości możliwość zwrócenia tych

kosztów. Podkreślić należy, że sąd wydaje postanowienie dotyczące kosztów procesu w oparciu o istniejącą w chwili orzekania sytuację majątkową stron sprawy a ponadto nie była to jedyna przyczyna zastosowania art. 102 k.p.c

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc oddalił zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem